

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21147/2025
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Михаиловић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., ради извршења по основу извршне исправе, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж И 416/2024 од 01.02.2024. године, у седници одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж И 416/2024 од 01.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж И 416/2024 од 01.02.2024. године.

Образложење

Решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду ИИ 2026/23 од 06.07.2023. године, одређено је извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве заложног дужника сада извршног дужника Ов 21745/2009 овереног код Петог општинског суда у Београду 10.08.2009. године, а ради наплате потраживања извршног повериоца према извршном дужнику – износ од 26.000 евра са каматом, по стопи коју прописује Европска централна банка на штедне улоге по виђењу за период од 02.12.2009. године до 25.12.2012. године, а за период од 26.12.2012. године, до коначне исплате законску затезну камату која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 % поена, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, као и трошкове извршног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж И 416/2024 од 01.02.2024. године, усвојена је жалба извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу Трећег основног суда у Београду ИИ 2026/23 од 06.07.2023. године, тако што је обустављен извршни поступак и одбијен као неоснован предлог за извршење извршног повериоца од 04.07.2023. године и укинута све спроведене извршне радње.

Против правноснажног решења донетог у другом степену извршни поверилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да Врховни суд о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). По ставу два истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, као ни да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. О предлогу извршног повериоца за наплату потраживања према извршном дужнику у износу од 26.000 евра са каматом одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда. О приговору застарелости потраживања извршног повериоца одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 379. став 1. Закона о облигационим односима у ситуацији када је десетогодишњи рок застарелости протекао. Извршна исправа – заложна изјава Ов бр. 21745/2009 оверена пред Петим општинским судом у Београду дана 10.08.2009. године предвиђала је рок враћања позајмице до 01.12.2009. године, а предлог за извршење поднет је Трећем основном суду у Београду 04.07.2023. године, дакле након истека законског рока од 10 година предвиђеног одредбом члана 379. став 1. ЗОО. Због тога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке којима је другачије одлучено о истој или сличној чињеничној ситуацији. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 10/23) у вези члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020) Врховни суд је нашао да ревизија извршног повериоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно

окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. ЗИО, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, ни понављање поступка.

Побијано другостепено решење донето је у извршном поступку у коме је посебном одредбом искључено право на изјављивање ревизије као ванредног правног лека, па ревизија извршног повериоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић